

Zaak T-92/91

H. Henrichs

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Tijdelijke functionarissen — Verordening nr. 2274/87 van 23 juli 1987 —
Artikel 4 — Begrip totale brutobezoldiging — Begrip ziektekostenverzekering
op grond van wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen”

Arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 24 juni 1993 II - 613

Samenvatting van het arrest

1. *Ambtenaren — Bezwarend besluit — Ontbreken van verwijzing naar rechtsgrondslag, zonder dat daardoor voor betrokkene enige twijfel is gewekt — Schending van motiveringsplicht — Geen*
(Ambtenarenstatuut, art. 25, lid 2)
2. *Ambtenaren — Beroep — Bevoegdheid van Gerecht — Uitlegging van nationaalrechtelijk begrip met oog op toepassing van statutaire bepaling — Daaronder begrepen*
3. *Ambtenaren — Tijdelijke functionarissen — Definitieve beëindiging van dienst — Vergoeding — Berekeningsmethoden*
(Verordening nr. 2274/87 van de Raad, art. 4, lid 4)
4. *Ambtenaren — Tijdelijke functionarissen — Definitieve beëindiging van dienst — Dekking door gemeenschappelijk stelsel van ziektekostenverzekering — Voorwaarde — Geen dekking door andere wettelijke of bestuursrechtelijke regeling — Strekking — Criterium van gelijkwaardigheid van prestaties — Uitsluiting*
(Ambtenarenstatuut, art. 72; verordening nr. 2274/87 van de Raad, art. 4, lid 6)

1. De omstandigheid dat een bezwarend besluit geen enkele verwijzing naar de rechtsgrondslag ervan bevat, vormt geen schending van de in artikel 25, tweede alinea, van het Statuut bedoelde motiveringsverplichting, wanneer genoegzaam is komen vast te staan, dat de adressaat van het besluit geen enkele twijfel over deze rechtsgrondslag kon koesteren.
2. Wanneer de toepassing van een statutaire bepaling afhangt van de toepassing van een nationale rechtsregel van een der Lid-Statens, is het in het belang van een goede rechtsbedeling en een juiste toepassing van het Statuut, dat het Gerecht zijn controle ook uitstrekt tot de uitlegging die het tot aanstelling bevoegd gezag van een gemeenschapsinstelling aan het nationale recht van een der Lid-Statens heeft gegeven.
3. Artikel 4, lid 4, van verordening nr. 2274/87 tot vaststelling van bijzondere maatregelen betreffende de beëindiging van de dienst van tijdelijke functionarissen van de Europese Gemeenschappen, moet aldus worden uitgelegd, dat de inkomsten die van de in lid 1 van dat artikel bedoelde vergoeding moeten worden afgetrokken, die zijn welke de vergoedingsgerechtigde in zijn nieuwe functie ontvangt, met aftrek van alleen die sociale lasten waarvan hij de daadwerkelijke betaling deugdelijk kan aantonen, en vóór aftrek van elke nationale belasting. Het feit dat geen rekening wordt gehouden met de bijzonderheden van elk nationaal belastingstelsel, met name niet met de mate van belastingprogressie, kan in dat verband geen schending van het beginsel van gelijke behandeling opleveren.
4. Artikel 4, lid 6, van verordening nr. 2274/87 tot vaststelling van bijzondere maatregelen betreffende de beëindiging van de dienst van tijdelijke functionarissen van de Europese Gemeenschappen, moet aldus worden uitgelegd dat een tijdelijk functionaris die de in die verordening bedoelde vergoeding ontvangt en die valt onder een nationaal openbaar stelsel van sociale zekerheid, zoals het Duitse stelsel van tegemoetkomingen aan ambtenaren, dat uitkeringen voor ziektekosten omvat, niet bij het in artikel 72 van het Statuut bedoelde gemeenschappelijk stelsel van ziektekostenverzekering verzekerd kan zijn, ongeacht de vraag of de door de beide stelsels geboden prestaties gelijkwaardig zijn.